

ואלסט וagan תחלים אין KapoorTEL, חזן רעד טעגלאיבער KapoorTEL, ואלסט וagan א, ב, יערעד טאג בייז רה), אויב עס איז שווער צו גערדענעם, ואלסטו זאגן אין KapoorTEL וויטער ווי דער שיעור היומי. דו היטט מסתמא די שייעורי תניא, תחלים, חומש, ואלסט זוי הייטען און יעדער מאנטאג און דאנערשטאג ואלסטו געבן פאָן דאָונען א ניקעל, ואלסט האבן אלע בערכות וואס שטייט דא, און משלט זיין אין לעגען, מען ואל האבן נחת פון דיר, דו ואלסט זיין אחסיד ולמדן. על החולן היי שני נרות דולקים, ופנ' ק' היי גראם חלשים וחיוורים מאד.

לייל אי דשבועות: בשעה 15:4 (עלות השחר) בא כ"ק אדרמור שליתא מהמקווה ונכנס לחדר שני הקנן ומשם לבית-הכנסת. בבייחכ"ן היה או רק כ-15 איש, ושאל: "וואו איך דער עולס?", וגענו שכולם במקורה, והויסיף לשאול: "ויאאל [כהן] איך אויך אין מקוה?", וכשגענה לחזיב אמר: "אה!", פשט מעילו וישב על מקומו, ציווה לנו ופתח באמירותمامר (ד"ה חמשה קניינים, והוא המשך למאמר ד"ה זה שאמר בש"פ בדבר). אמר ד"ה וזה שאמר ב"ק ב"ק על המאמר לפניהם שלחו שליח למורה בinityים שלחו מהר שליח למורה לומוד שבק' שליתא נכנס, ורצו כולם. לקרה סיום המאמר היה כבר בג מנינימ, וכשגמר ישמו לחזור על המאמר. בשעה 15:40 הלק כ"ק אדרמור שליתא לבתו. התו ויאאל בדוק חור על המאמר לפני הקהל קודם תפילה שחורתה, וכן בערב קודם קבלת שבת.

שבת, כ' דשבועות: לפניו אמירות המאמר (ד"ה בשעה שהקדימו) בכיה מאור וגופו הק' רעד מהתרגשות. בסיום התהווועות עמד על ספסל ואמר שיחה בקשר לאסרו חג

יום א' ח' סיון: כ"ק אדרמור שליתא של אל אחד שנכנס אליו: "וואס איך מיטן מאמר פון פארטאג מי האט אים גע'זרעט?" וענה לו בחזיב אהיך שאלת: "ווער האט גע'זרעט?" וכשענה שהה' ויאאל כהן אמר: "ער איך ניט געוווען", וענה שהגיעה מירה, והמשיך לשאול:

הלא אין אומרות תחנן כל השבועה וענה: "דאָס איז צוליב אן אנדרע טעם, צוליב ניט מעורר זיין דיןיט". אהיך אמר: "זאל מען ואגען א KapoorTEL תחלים, סייא אן אחריות" ואמר קדיש אחר האמירה. נטל ידיו כדי לאככל בזות מצה (בנהוג בפסח שני), וציווה להביא את המצות מערב פסט ציווה שיבאו יין לקידוש ובשר.

ש"פ אמרו, ט"ז אייר: את ג' (ב') תפילה דש'ק התפלל בבית המדרש ואמר כל הקרישים. בעת שיצא מביהכ"ג, לאחר סיום התפלה, לא אמר "גוט שבת", והתחילה אנט' להתחשש שהוא אבל על אהיך, אך עדין אין הכל יודעים על זה. סעודות שבת אבל בחדרו. בשחרית אמר גם את הקדיש שאחר קרייה"ת. עליה למפרט אר לא קראותו בשמו. במנחה לא עליה לתורה (ספר רבשנות תש"ב באבלות אחר הרבנית שטרענא שרה, עליה כי אדרמור מתרוייע'tz למנחה. ואמר לו הר'ש לוויטין שכמדומה לו ששמע ממנו אח"כ שהתחרט על זה). במוץ'ש חלץ מנעליו קודם אמרית הקדיש דברכו, אבל هي לבוש בגדיה שבת. אחר התפלה ישב על כסא נוך ונחמו אותו בברכת אבלים. המdaleה עשה בביתה על יין.

יום ב' ייז' אייר: לא עליה לתורה. אחר התפלה אמר שני פרקי המשניות ביהדות.

יום ד' י"ט אייר: היום קם מאבלו (ואמר גיב' שיחה בענין אבלות - ראה בפניהם הספר ע' 129) ונסע - לבדור לג' בעמר - לאודל. כ"ק אדרמור שליתא נראה שבור מאוד. מהיוים עבר לפניו התיבה ואמר הקדושים הרבה שניאור ולמן דוכמאן.

לייל שישי, אור לב'ח אייר: היום נכנס התו, אל' גROS ליהדות וב'ק אדרמור שליתא אמר לו: "דו ואלסט אלעמאָל האלטן א ספר (אין וואס דו לערגנטט) אפען, כדי ניט צו פאָרגעען דאס וואס דו לערגנטט, און בשעת עס ווערט שווער ואלסטו אריינוקוּן,

הוספות

אדמו"ר שליט"א עמד על יד דלת החדר בפרוחדור, ורמו בידו הכהן שירקו שמה יותר לאחרי 12 היהת התועדות חסידים, בהגבלות, כדי שיוכלו לשימוש מהר את המאמר.

יום ש"ק חולב, י"ב תמוז: אחרי התפלה היהת התועדות, ואמר מאמר ("דיה מי מנה עperf יעקב"), שיחות לא היו הרבה, ובמעט כל הזמן נגנו ואמרו לחיים.

יום ד' ט' תמוז: היום נכנסו לכ"ק אדרמו"ר שליט"א התלמידים הנוסעים בשליחות לעיר השורה מטעם המרכז לעניין חינוך, ואמר לפניהם שיחה.

ש"פ מטות-משעי, כ"ז תמוז, מבה"ח מנ"א: בבורך בעת אמרות תהילים, כשהגמרו "בלו תפלה דור" וגוי עמד מכיסאו והלך לסתנدر שלו וגמר התהילים מעומד.

לול ב' אור ל"א אלול: נכנס ליחירות התי אל"י גוטס ואמר לו כ"ק אדרמו"ר שליט"א כהוננה לתמיכה בפני שודרש כ"ק אדרמו"ר שליט"א, ונעה לה: "וואס מיננסטו, מיט דרי דרי מסכחות און צען סוגיות? אוזא סמיכה וואס שוחלען וועעלן מקבל ווין".

ימ"ו הסליחות: השבוע נכנסו ליחירות אצל כ"ק אדרמו"ר שליט"א קבוצה של תלמידי קולג', ודיבר עם על עניין התשובה, כיצד הם יכולים להשפייע על אחרים ע"י שהם יתחזקו בעצמם (ראה לעיל ע' 415), למחורת ביקר התי אל"י גוטס אצל הרבנית חנה, אמרו של כ"ק אדרמו"ר שליט"א, ומספר לה על היחירות הג"ל, ואמרה- לה: "דער זון פארשטייט זוי זיינער גוט, אבער עס אויז א שאלה צי זוי פארשטייען עט...".

קדום ר"ה קרא הרוב חזקיהו לכמה ומסר הוראה שבמי חוג הסוכות ילכו ברחבות עם לולב ואתrogate לזכות את הרבים בברכה, וכן שיקראו לילדיהם שיבנו לסוכה ויברכו על לולב וכו'. הוראה שהוראה זו ניתנה כבר

"זוקן האט מען גע'חוּרט?" ובשענה שתיקף אחרי המאמר, אמרה "ס'אי דאך שוין געוווען גוט טאג, האט מען ויר ערשת געועצעט חורגן, ווען אויז מען געשלְקָפִין?" ושחק מאה. אחיב שאל "גען און דער עולם וואס אויז ניט געוווען, האט אויך געהערט תורה?" עננהו שהחווו (אחרי התפלה וגם) קודם קבלת שבת, וננהה במאוד ואמרה: "פון גוטע זאכן דערציאלית מען מיר ניט, גע'חוּרט דריי מאל דעת מאמר, פון אויזנע זאכן דערציאלית מען גאר ניט".

יום ג' ב"ד סיון: נכנסו תלמידות המਸימות של בית רבקה וכ"ק אדרמו"ר שליט"א אמר לפניהן שיחה.

ליל שישי, אור ל"א תמוז: בסיום היחידות של הרוב מרדכי דובער טלישבסקי אמר לו כ"ק אדרמו"ר שליט"א שאם יתפלל לפני התיבה בקבלת שבת, ליל י"ב תמוז, שיאמר "בשםך ובכחלה" (במקום "ברנה ובכחלה") כמו ביר"ט.

עש"ק חולב, י"א תמוז: כ"ק אדרמו"ר שליט"א מסר שהבחורים שחווורים דאי"ח בכתי-כנסיות, ידברו (לבד חורת הדאי"ח) אודות כ"ק אדרמו"ר מהורי"ע והמסיג שלו, אודות פרשת הtag, ובעיקר אודות תקנת לימוד חת"ת.

יצאו לאור (בנפרד) מאמר מכ"ק אדרמו"ר מהורי"ע משנת תרפ"ז וכן רישימת המאטר שלו. התאריך בפתח דבריו ג' תמוז.

ליל ש"ק חולב, י"ב תמוז: הרוב טלישבסקי עבר לפני התיבה לקבלת שבת (כך הבין מדברי כ"ק אדרמו"ר שליט"א אלוי ביחידות בליל שישי העבר - ראה לעיל) ואמרו "בשםך ובכחלה". אחר התפילה בישיצא כ"ק אדרמו"ר שליט"א מביחכ"נ איתל: "גוט שבת און א פַּרְיֵילְבִּיכּען יו"ט". בשרהה שיש עמודים כמו עצובים בפרוחדור, אמרה: "וואס שטייט מען דא אויז? זאל מען גיין א ריקודן? רקדו בבייהכ"ג והדרلت הייתה פתוחה, וכ"ק